

KINDER BEGEGNEN DEM TOD; door M. *Leist*. Mohn-Herder, Gütersloh-Freiburg, 1979. 192 blz.

'Een zakboek met adviezen voor ouders en opvoeders', zo luidt de ondertitel van dit boek, dat grotendeels uit praktijkervaringen is ontstaan. Het geeft ook geen wetenschappelijk antwoord op vragen van kinderen rond de dood, maar wil voorai praktische hulp bieden aan hen, die kinderen willen bijstaan om hun verdriet te verwerken.

In een groot aantal korte hoofdstukjes komen de dood van een dier, van vader, moeder, broertje, zusje, opa, oma, oom of tante aan de orde, waarbij ervaringen en belevingen van kinderen zelf het uitgangspunt zijn voor de raadgevingen die Leist wil meegeven om de nood van kinderen te leren verstaan en hun situatie invoelbaar te maken. Twee langere en m.i. de belangrijkste - hoofdstukken gaan over het sterven van kinderen en verdriet! troost.

In haar voorwoord zegt Leist dat kinderen alleen geholpen kunnen worden als wij (volwassenen) bereid zijn ons serieus bezig te houden met vragen rond eigen dood en sterven. In deze zin nodigt het boek dan ook uit tot zelfreflectie.

Hoewel het boek zich gemakkelijk laat lezen komen er enkele begrippen uit het psychotherapeutisch terrein die nadere verklaring behoeven: daarvoor is achterin (na een kort en handig zakenregister en naast een beknopte, bruikbare bibliografie) een verklarende woordenlijst opgenomen.

Van dit boek verscheen onlangs een Nederlandse vertaling bij Patmos/Dekker & v.d. Vegt, Antwerpen / Nijmegen onder de titel: *'Kinderen en de ervaring van de dood*.

Van harte aanbevolen.